

Se, solen nu i all sin prakt

1 Se, so - len nu i all sin prakt har fört sitt lopp till än - da. Nu
2 Nu stjär - nor - na på him - len tänts, de ly - ser land och vat - ten tills
3 Med dig vill jag till vi - la gå, jag är i di - na hän - der. Du
4 Så som - nar jag i den - na natt helt trygg i di - na hän - der. Här

värl - den sig till vi - la lagt, min själ, vad skall dig hän - da? Vänd
so - lens ljus har å - ter - vänt och da - gen sking - rat nat - ten. Men
va - kar ö - ver di - na små tills nat - ten är till än - da. Du,
va - kar du som ej blir matt; du ger en dag i sän - der. Jag

ö - gon, sin - ne, mod till Je - sus och hans blod. Och
 star - ka - re än - då är lju - set av din nåd. Du,
 Je - sus, har mig kär, min väk - ta - re du är. Jag
 fruk - tar ing - en nöd, ej djä - vul el - ler död. När

läm - na allt som tyng - er här, be - kym - ren Je - sus åt dig bär.
 Je - sus, är min sol, mitt ljus som le - der mig till Fa - derns hus.
 vet du va - kar ö - ver mig. Skönt mi - na ö - gon slu - ter sig.
 jag med dig till vi - la går, med gläd - je jag i - gen upp - står.

Text: Ch. Scriven 1686, K. Eliasson 2006 / Musik: norsk folkmelodi